

Första krigsåret.

(En revy.)

Om några dagar har ett år för-
runnit sedan det ohyggliga världskri-
get bröt ut. Stå vi nu efter så
lång tids förlopp till synes när-
mare en varaktig fred, eller måste
kriget fortsätta ännu ett år el-
ler kanske längre för att vinna
detta mål?

Under de förflutna tolf måna-
derna måste man säga, att fram-
gångarna nästan uteslutande va-
rit på Tysklands sida. Skulle fred
slutas i dag som är på grund af
de resultat som vunnits, så skul-
le en sådan fred skänka Tysk-
land enorma vinster i befolkning,
landområde och inflytande. Men
under dessa förhållanden är fre-
den för närvarande otänkbar. Tysk-
land har ännu icke vunnit
någon afgörande seger. Det stora
problemet är sålunda olöst: Kan
Tyskland vinna?

Här i Amerika, hyarest dags-
pressen från krigets början visat
afgjorda sympatier för England
och i betydlig mån rönt inflytan-
de från samma håll i sina skild-
ringar af krigshändelserna, är
man öfvertygad om, att utgången
måste blifva Tysklands nederlag.
Tyskarne själfva däremot äro se-
gervissa, och denna uppfattning
synes äfven delas i de flesta eu-
ropeiska länder, som ännu stå
utom kriget. Därvid bör man icke
taga sympatierna för det tyska
folket i betraktande utan blott se
saken från objektiv synpunkt. I
Europa rycker man nu på axlar-
na åt talet om att krossa Tysk-
land och dess militarism. Det en-
da man vågar hoppas på är att
hindra det från att vinna ytter-
ligare framgångar.

Det är tydligt att Tysklands e-
gen öfvertygelse om segern är
grundad på den förtröstan att in-
om några få månader Ryssland
skall kunna anses vara urstånd-

finnes för att drifva dem däri-
från, ifall de lyckas först besegra
och sedan sluta separاتفred med
Ryssland.

Det skulle endast återstå att gö-
ra upp räkningen med EnEngland.
Det är äfven möjligt att den räk-
ningen skulle få anstå på obe-
stämd tid.

Sådana äro fredsutsikterna från
tysk synpunkt för närvarande.

Man kan säga, att det kommer
att afgöras under de närmaste
dagarna, huruvida denna tyskar-
nes själfförtröstan skall blifva
rättfärdigad och de själfva istånd
att diktera fredsvillkoren. På den
första årsdagen af kriget synas
de tyska arméerna stå lika seger-
vissa, lika oemotståndliga som
för ett år sedan vid krigets bör-
jan.

Men fortsättningen då blef icke
lik början. De framgångar,
som vunnos under de första vec-
korna under fälttåget väster, af-
brötos ganska hastigt, och allt-
sedan slaget vid Marne har den
tyske eröfraren måst stå på sam-
ma ställe i väster. Det blef in-
genting af med det triumferande
intåget i Paris vid jultiden i fjol.
Det är dock en känd sak, att tys-
karne därvid uppbjödo sina yt-
tersta krafter.

Väntar dem ett likadant öde nu
på den motsatta krigsfronten? I
sådant fall måste alla de andra
beräkningarna falla samman som
korthus. —Sv. K.

Hvad är innebörden af den reso-
lution, som Augustana-syno-
den ställt till General
Council,

(Insändt.)

Redaktören för "The Lutheran"
påstår att åtskilliga uttydning-
ar af denna resolution äro å ba-
ne och därför torde det icke vara
ur vägen att söka besvara den of-
van angifna frågan. Underteck-
nad vill icke härmed söka att fö-

gervissa och denna upprättning synes äfven delas i de flesta europeiska länder, som ännu stå utom kriget. Därvid bör man icke taga sympatierna för det tyska folket i betraktande utan blott se saken från objektiv synpunkt. I Europa rycker man nu på axlarna åt talet om att krossa Tyskland och dess militarism. Det enda man vågar hoppas på är att hindra det från att vinna ytterligare framgångar.

Det är tydligt att Tysklands egen öfvertygelse om segern är grundad på den förtröstan att inom några få månader Ryssland skall kunna anses vara urståndssatt att längre deltaga i kriget, att den ryske czaren skall se sig tvungen att sluta fred med Tyskland, hvilken med all sannolikhet skulle kunna försiggå utan några betungande fredsvillkor trots alla lidna nederlag och ockupering af ryskt landområde. Ty Tyskland kan ha råd att härvidlag spela ädelmodig och oegennyttig i betraktande af den enorma fördelen att kunna vända sina samtliga stridskrafter åt andra håll. Med Ryssland ur räkningen skulle det blifva en smal sak att bringa Italien på knäna, och man kan vara säker på att i detta fall inga förödmjukelser skulle sparas vid fredsslutet.

Hittills ha de förenade tyska och österrikiska stridskrafterna visat sig starka nog att hålla de andra fienderna i schack både på den västra och den södra krigsfronten, medan man med stormsteg dref fienden i öster tillbaka långt in i hans eget land. Men icke nog härmed. Man har haft trupper nog att hålla Rumäner, styr och hindra en möjlig förening af ryska och rumäniska stridskrafter.

Historien betyder mycket i tyska ögon. Hvarje tysk återkallar i minnet, hurusom en förändring i Rysslands hållning räddade Fredrik den store i det sjuåriga krigets mest kritiska ögonblick, när Preussens undergång syntes oundvklig. På en likadan förändring i den ryska utrikespolitiken berodde Napoleons slutliga fall. Tydligt är det Tysklands mening att förkrossande nederlag och därvid på samma gång bevisa, huru litet det kan lita på sina allierade.

Beträffande de öfriga fienderna äro tyskarne öfvertygade om att fransmännen icke förmå åstadkomma något mer än de redan gjort. De antaga, att, ifall Ryssland träder tillbaka, Frankrike snart skall öfvergifva en hopplös kamp, hvars alla kostnader det får bära medan England synes vara lamslagen af inre oordningar och militär oförmåga. Äfven Frankrike skulle i sådant fall fall behandlas (jämförelsevis) midt af den tyske segerherren. Naturligtvis skulle tyskarne komma att behålla Belgien. Och man kan väl fråga, hvilka utsikter det

sådant fall beräkningar korthus. —

Hvad är inlution, so den st

Redaktörerna" påstår af denna och därför vägen att van angifnad vill icke Augustan tillkommer det torde ej tet om jag frågan, då ja lämnade den noden antog tala den med andra med tion och se en döma om enda uttydning enligt resolutionen. Jag ber att tionen som der. "Resolution stana Synod of the Gene constitution revised that no longer be tion of a di body, but i body, so thia may become and practice ly, in order all Lutheran may be mad

Ordalydelsen på resolutionen omdöme; en Den säger så sägas hvad jag är öfver synodalombud äsyftade. D des gjordes förklaring: "General Cou att rätta till ändra sn kor vill, så att v efter ställes nod inom G ket är fallet stitution, uta body" gent cil.

Om Gene möte i Rock mötesgå den och bör syn taga frågan icke nu. C Council tillfa nan vi afgör På så sätt m nen, från d kuterades d stämmelse h kas.

(Forts